

Dr. Hámori Antal: A bejegyzett élettársi kapcsolatról szóló „törvény”-ről

Az Országgyűlés 2007. december 17-én fogadta el a bejegyzett élettársi kapcsolatról szóló „törvény”-t,¹ melynek értelmében az *azonos neműekre is kiterjedő* bejegyzett élettársi kapcsolat joghatásai szinte teljesen egyezők a házasság joghatásaival. Ennek lényege röviden a következő:

Az e „törvény”-ben nem szabályozott kérdésekben a bejegyzett élettársi kapcsolatra a családjogi törvény² házasságra vonatkozó rendelkezéseit „alkalmazni kell”. Az új „jog”-intézmény a házassággal azonos vagyoni jogi, öröklési jogi „joghatásokkal jár”. A családjogi törvény közös gyermekké fogadásra és a házastársak névviselésére vonatkozó rendelkezései nem alkalmazhatóak a bejegyzett élettársakra.³

A „törvény” – ha idén az Alkotmánybíróság a benyújtott indítvány kapcsán nem semmisíti meg, vagy az Országgyűlés nem helyezi hatályon kívül – 2009. január 1-jén lép „hatályba”.⁴

Véleményem szerint a „törvény” alkotmányellenes, mert sérti a kifejezett, nevesített alkotmányi védelmet élvező, egy férfi és egy nő életközösségét magában foglaló házasság jogintézményét.⁵ A bejegyzett élettársi kapcsolat említett szabályozása ugyanis kioltja a házasságot megillető alkotmányos, kiemelt védelmet; tartalmilag megszűnik a házasság megfelelő, más kapcsolatokhoz képest fennálló fokozott védelmi szintje. A férfi és nő közötti természetes különbséget és az ebből következő követelményeket⁶ kellő mértékben figyelembe nem vevő szabályozás az Alkotmány hátrányos megkülönböztetést tiltó rendelkezését⁷ is sérti.

Mind a férfi és a nő, mind a gyermek – nemzetközi jogilag is védett – érdeke, egészséges fejlődése és egyenlő méltósága, mind pedig a társadalom jövője és az emberi faj szaporodása, fennmaradása (a közjó és az igazságosság követelménye) azt kívánja, hogy – miként az Alkotmány is megköveteli – a házasság intézményéhez fűződjön házasságjogi joghatás, azaz ne az egyéb kapcsolathoz.⁸

A házasságjogi szabályozással a férfinak és a nőnek egymással az egész élet olyan kizárólagos és kölcsönös, szeretetteljes közösségét, bensőséges egységét létrehozó magatartását kell elismerni, elősegíteni, támogatni és védelmezni, amely szerint e közösség – miként az Alkotmánybíróság is rávilágít egy korábbi határozatában⁹ – természeténél fogva a házaspár javára, gyermekek nemzésére és nevelésére irányul.¹⁰

Reméljük, hogy a hatáskörrel bíró szervek e tekintetben hoznak döntést!

---

¹ 2007. évi CLXXXIV. tv.

² 1952. évi IV. tv.

³ Ld. 2007. évi CLXXXIV. tv. 2. § (1)-(2) bek.

⁴ Ld. uo. 16. §.

⁵ Ld. Alkotmány 15. §; 14/1995. (III. 13.) AB hat., Indokolás II.; 75/2007. (X. 19.) AB hat., Indokolás III. 3.

⁶ Ld. 14/1995. (III. 13.) AB hat., Indokolás II.

⁷ Ld. Alkotmány 70/A. § (1) bek.

⁸ Ld. uo. 2. § (1) bek., 7. § (1) bek., 15-16. §, 54. § (1) bek., 66-67. §, 70/J. §, 1991. évi LXIV. tv.

⁹ Ld. 14/1995. (III. 13.) AB hat., Indokolás II.

¹⁰ Ld. 1983. évi Codex Iuris Canonici 1055. kánon 1. §.